



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6242/2025
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА, из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., против туженог Града Враћа, чији је заступник Градско правобранилаштво у Враћу, ради својине, исплате накнаде и укидања потврде о правноснажности и извршности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5005/24 од 21.01.2025. године, у седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 5005/24 од 21.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Враћу П 12/2024 од 10.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се утврди да је тужилца по основу решења о наслеђивању Општинског суда у Враћу О 340/18 од 07.07.2008. године, као једини наследник иза пок. ББ, власник кп. бр. .. и кп. бр. .., које су каснијом препарцелизацијом добиле подбројеве и уписане код РГЗ СКН Враће као кп бр. .. и кп. бр. .. и .., на име туженог, а након тога отуђене ВВ, и да су у односу на тужилцу без правне важности Споразум о накнади са записника за споразумно одређивање накнаде од 26.06.1986. године закључен са правним претходником пок. ББ, и решење Општинског суда у Враћу Р 826/84 од 19.11.1984. године о утврђивању накнаде за експроприсану непокретност, и да се укине потврда о правноснажности и извршности стављена на решење Општинског суда у Враћу Р 826/84 од 19.11.1984. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован, тужбени захтев да се обавезе тужени да тужилци на име накнаде за експроприсану непокретност, и то катастарске парцеле описане ближе у ставу првом изреке, исплати накнаду у укупном износу од 5.076.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован приговор туженог да се у овој парници расправља о пресуђеној ствари. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 599.625,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 5005/24 од 21.01.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Врању П 12/2024 од 10.09.2024. године, у ставовима првом, другом и четвртном изреке.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 4. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Ревизија је ванредни правни лек који се у смислу члана 403. став 1. ЗПП може изјавити против правноснажне пресуде којом је у другом степену одлучено о изјављеној жалби као редовном правном леку. Оцена правилности израженог правног схватања може се ценити у ревизијском поступку само уколико је став изражен у правноснажној судској одлуци донетој у другом степену.

Другостепеном пресудом је одлучено о жалби тужиље изјављеној против ставова првог, другог и четвртог изреке првостепене пресуде. Тужени није изјавио жалбу против првостепене пресуде, става трећег изреке, па нема право ни да изјави ревизију. У описаној процесној ситуацији, ревизија иако је изјављена против правноснажне другостепене одлуке, није дозвољена због тога што се тужена страна није претходно користила редовним правним леком у другом степену тј. зато што је прескочила жалбено одлучивање од стране инстанционог вишег суда, због чега је ревизија туженог недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 4 ЗПП.

Због непостојања општих услова од којих зависи право тужене на ревизију против одлуке другостепеног суда, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије у смислу члана 404. ЗПП.

Сходно наведеном, Врховни суд је применим члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**